

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου νόμου «περί καθορισμού της χορηγίας του προσωρινού Προέδρου της Δημοκρατίας».

Πρός την Ε' Αναθεωρητικήν Βουλήν των Ελλήνων

Διά του άρθρου 3 του Ψηφίσματος Β' της 21/24 Δεκεμβρίου 1974 «περί του τρόπου άσκησης των αρμοδιοτήτων του προσωρινού Προέδρου της Δημοκρατίας». ώριστη ότι η παρεχόμενη προς τον προσωρινόν Πρόεδρον της Δημοκρατίας χορηγία ορίζεται διά νόμου.

Η Κυβέρνησις, προκειμένου να προέλθῃ εἰς ὑποβολήν νομοσχεδίου πρὸς ψήφισιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιπροσωπείας, ἀνεζήτησε, κατ' ἀρχήν, τὸν τρόπον τῆς ρυθμίσεως τοῦ θέματος τούτου εἰς τὴν χώραν μας κατὰ τὴν περίοδον τῆς Προεδρευομένης Δημοκρατίας, τῆς περιόδου δηλαδὴ 1924—1935.

Ἡ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καταβλητέα χορηγία καθορίσθη διὰ τοῦ Ψηφίσματος τῆς 5ης Ἰουλίου 1924 τῆς Δ' Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀνέρχεται δὲ εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑπτακοσίων πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἑτησίως. Ἐπί πλέον, διετίθετο ποσὸν ἑπτακοσίων πενήκοντα, ὁμοίως, χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν λειτουργίαν ἑν γένει τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Προεδρίας καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου. Βραδύτερον, διὰ τοῦ Ν. 4299/1929, ἡ προεδρική χορηγία τῆς 5ης εἰς δραχ. 1.200.000, ἑτησίως.

Τὰ ποσὰ ταῦτα ἐμειώθησαν κατὰ 6% διὰ τοῦ Ν. 4994 τῆς 22/23 Μαΐου 1931, ἐπανῆλθον δὲ εἰς τὸ ἀρχικὸν ὕψος διὰ τοῦ Ν. 6095 τῆς 2/8 Μαρτίου 1934.

Κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἡ βουλευτικὴ ἀποζημίωσις ἀνῆρχετο εἰς ἑνδεκα χιλιάδας μηνιαίως (ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. 6095/1934), εἰς 7.000 δραχ. δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1927.

Κατὰ συνέπειαν, ἡ προεδρική χορηγία ἀνῆρχετο εἰς τὸ ἑνδεκαπλάσιον περίπου τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ ἔτος 1934, εἰς τὸ 16πλάσιον δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1929.

Προκειμένου να ρυθμισθῇ νῦν τὸ ζήτημα τῆς καταβλητέας χορηγίας πρὸς τὸν προσωρινόν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ἐκρίθη χρήσιμον να ἐνημερωθῇ ἡ Ἑθνικὴ Ἀντιπροσωπεία περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς χορηγίας εἰς τὰς συγχρόνους εὐρωπαϊκάς δημοκρατίας.

Τὸ ὕψος τῆς ἑτησίας χορηγίας τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἀνέρχεται εἰς 1,5 ἑκατομύρια γαλλικὰ φράγκα.

Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο προστίθενται καὶ εἰδικὰ κονδύλια δι' ἐξόδα κινήσεως κλπ. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἑτησία ἀποζημίωσις τοῦ πρωθυπουργοῦ μετὰ τῶν ἐξόδων παραστάσεως ἀνέρχεται εἰς 210 χιλιάδας γαλλικὰ φράγκα ἑτησίως, ἢ δὲ μηνιαία ἀποζημίωσις τῶν βουλευτῶν εἰς 11.500 χιλιάδας φράγκα περίπου.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν παρέχονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας 30.000.000 λιρέτται ἑτησίως, πλέον ἐξόδων παραστάσεως. Ἡ βουλευτικὴ ἀποζημίωσις ἀνέρχεται εἰς 1.200.000 λιρέττας μηνιαίως.

Εἰς τὴν Αὐστρίαν, εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας παρέχονται 1.850.000 σελλήνια ἑτησίως, 500.000 δὲ σελλήνια ἑτησίως εἰς τοὺς βουλευτάς.

Ἐν ὅψει τῶν συγκριτικῶν τούτων στοιχείων καὶ τῶν συνθηκῶν τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος, ἡ Κυβέρνησις εἰσηγείται διὰ τοῦ ὑπο τὴν κρίσιν τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιπροσωπείας τιθεμένου νομοσχεδίου ὅπως ἡ μηνιαία χορηγία τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καθορισθῇ ἰση πρὸς τὸ τετραπλάσιον τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως, προβλεφθῇ δὲ καὶ ἡ καταβολὴ εἰδικῶν ποσῶν δι' ἐξόδα παραστάσεως ἰσομένου πρὸς τὸ τρίτον τῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καταβλητέας χορηγίας.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς χορηγίας κρίνεται εὐλόγος ἡ ὑπαγωγή εἰς φορολογίαν τοῦ ἡμίσεος αὐτῆς, θεωρούμενον ὅτι διὰ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος κατὰ τεκμήριον καλύπτονται αἱ ἀπραίτητοι διὰ

τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας δαπάναι ἀσκήσεως τοῦ ὑψηλοῦ λειτουργήματός αὐτοῦ.

Διὰ τοῦ άρθρου 3 τοῦ ὑπο ψήφισιν νομοσχεδίου ρυθμίζονται τὰ τυπικὰ ζητήματα τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἀναγκαζουσῶν πιστώσεων, ὡς καὶ τὰ τῆς διαθέσεως αὐτῶν.

Τέλος, διὰ τοῦ άρθρου 4 ορίζεται ἀναθεωρητικὴ ἰσχὺς τῆς ἐπιχειρουμένης ρυθμίσεως ἀπὸ 18ης Δεκεμβρίου 1974, ἀρ' ἧς ἐῴωτε τὸν ὄρκον ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀγνοεῖ ὅτι, κατὰ κρατοῦσαν διεθνῶς ἀρχήν, τὸ ποσὸν τῆς χορηγίας πρὸς τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Κρατῶν ορίζεται πάντοτε ὑψηλόν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀναλογίας ἢ συσχετίσεως πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν ἢ τὰς ἀποδοχὰς οἰουδήποτε ἑτέρου ὀργάνου τοῦ Κράτους, τῆς χορηγίας μὴ θεωρουμένης ὡς ἀποζημιώσεως ἢ μισθοῦ, ἀλλ' ὡς μέσου σκοποῦντος, ὅπως ἐξασφαλισθῇ τὴν ἐπιβαλλομένην ὑψηλὴν παράστασιν καὶ αἰγλήν τῆς Ἀνωτάτης, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ Ἀρχῆς καὶ τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ Κράτους διεθνῶς.

Αἱ εἰδικαὶ συνθήκαι τῆς ἐποχῆς δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τὴν χώραν μας ἀνάλογον ρύθμισιν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ μὲ ἀπόλυτον τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὸ Πρόσωπον τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, προτείνεται εἰς τὴν Βουλὴν ποσὸν σημαντικὰ κατώτερον τοῦ εἰς τὰς ἄλλας χώρας προβλεπομένου.

Τὸ διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου σχεδίου νόμου προτεινόμενον ὕψος τῆς χορηγίας τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, καίτοι μὴ προσεγγίζῃ ἀντιστοιχῶς περιπτώσεις ἄλλων Δημοκρατιῶν, δύναται να θεωρηθῇ ὡς καλύπτων τὸν ἐκτεθέντα προορισμὸν τῆς χορηγίας.

Ἡ ἰδιόουσα ἔννοια τῆς χορηγίας δικαιολογεῖ ἐπίσης τὴν ὑπὸ τοῦ σχεδίου νόμου προβλεπομένην μερικὴν ἐξαιρέσιν ἀπὸ παντὸς φόρου, τέλους ἢ κρατήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1975

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

«Περί καθορισμοῦ τῆς χορηγίας τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας».

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ πρὸς τὸν προσωρινόν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας παρεχόμενη μηνιαία χορηγία ορίζεται ἰση πρὸς τὸ τετραπλάσιον τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως.

2. Εἰς τὸν προσωρινόν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καταβάλλεται μηνιαίως ὡς ἐξόδα παραστάσεως ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τρίτον τῆς χορηγίας αὐτοῦ, μὴ ὑποκείμενον εἰς φορολογίαν ἢ κρατήσιν.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις α) περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως καὶ β) περὶ παρακρατήσεως τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς χορηγίας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

2. Ἡ χορηγία καὶ τὰ ἐξόδα παραστάσεως καταβάλλονται μόνον καθ' ἡμερολογιακὸν μῆνα.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν ἐγγράφονται ὑπὸ ἴδιον φορέα καὶ κωδικὸς ἀριθμὸς αἱ ἀναγκαзаὶ πιστώσεις διὰ τὴν καταβολὴν τῆς κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα χορηγίας καὶ τῶν ἐξόδων παραστάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

2. Ἡ διάθεσις τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πιστώσεων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας ὡς κυρίου διατάκτου.